

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Apparatus Doctrinae Sacrae**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

§. 4. De Exercitio Fidei, Spei, & Fiduciæ in Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38464

ideò minus mereri. Audi Scripturam Sapient. 2. *Regius est ne malitia mutaret intellectum ejus, & Consummatum in brevi explevit tempora multa.* Dic ergo, *gocum magno erga paternam Dei providentiam affectu. Domine tu optime nosti quid mihi expediat: da quod jubes & jube quod vis, Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum, ut faciam sanctissimam voluntatem tuam.*

§. III.

Incitamenta ad Patientiam contra morbi dolores.

1. **A** Mice N. nonne desideras sequi Christum Salvatorem tuum, qui pro te multa passus est? Dices haud dubiè, desidero. Audi igitur Christum tibi loquentem. *Qui vult venire post me, tollat Crucem suam & sequatur me.* Ecce hi dolores sunt tua Crux, quam debes portare ut Christum sequaris. Si oportuit Christum pati ut intraret in gloriam suam, quomodo poteris tu sine patientia intrare in gloriam alienam? Dolores tui, fateor, magni sunt, sed dolores & tormenta Christi fuerunt multò majora. Cogita illius sudorem sanguineum, quo ex sola Passionis suae consideratione toto corpore perfusus est. Si capitis dolore cruciaris; respice caput ac frontem Christi Salvatoris tui acerbissimis spinarum aculeis undique sauciatum. Si pectoris, aut lateris molestia torqueris; aspice latus Christi tui crudelissimâ militis lanceâ perforatum. Si in manu aut pede dolorem sustines, converte oculos ad Christi manus & pedes acutissimis clavis Cruci affixos. Deinde magno affectu dices. Non est discipulus super Magistrum: Si Dominus & Salvator pro delictis meis tanta sustinuit, quanto magis debeo ego ex illius amore aliquid sustinere.

2. Cogita te per morbi dolores patienter toleratos, futuras Purgatorii poenas ex parte vel ex toto compensare, & magnum caelestis gloriae incrementum acquirere, monente Apostolo 2. *Corinth. 4. Momentaneum & leve tribulationis nostra, aeternum gloriae pondus operatur in nobis.* Et iterum ad *Rom. 8. Non sunt condigna passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis.* Dic ergo cum S. Augustino. Domine hic ure, hic seca, ut in aeternum parcas.

Ecce in hunc finem Christus ex pretioso Calice Passionis suae hos dolores tibi propinat. Nonne ipsius Calicem libenter acceptabis, & hos dolores licet amarus, ex illius amore exhauries, cum ipso dicens. Calicem quem dedit mihi Pater, quomodo non bibam illum? Pater, si non potest Calix ille transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Nonne magni faceres, si quis tibi sacratissimae Crucis Christi reliquias insignes aut particulas aliquas donaret? Ecce tibi Christus ipse mittit hos dolores, tanquam particulas gravissimae Crucis, quam ipse in corpore & in anima sua ex tui amore sustinuit. Dic ergo ex toto corde Salvatori tuo.

„Domine *Jesu* Christe ad amorem & gloriam tuam
„suscipio de paterna manu tua omnes ac singulos hu-
„jus morbi dolores ac molestias, tanquam totidem
„Reliquias sanctissimae Crucis tuae mihi à te donatas.
„Illas tanquam tales amplector & exofculor: & eas in
„corporis & cordis mei theca cum patientia, imò etiam
„cum gaudio portare desidero. Salve Crux pretiosa,
„quae decorem traxisti de membris Domini mei *Jesu*

„Christi. Suscipe me discipulum ejus, qui pendens in
„te: ut per te me recipiat qui per te me redemit. Chri-
„sto confixus sum Cruci, vivam ego jam non ego, vivat
„verò in me Christus.

Cogita quomodo Sancti omnes optabant stigmata vulnerum Christi in suo corpore gestare. Quomodo *S. Paulus* gloriabatur se stigmata Domini *Jesu* in suo corpore portare. Quomodo *S. Franciscus* pro summo favore cicatrices quinque vulnerum Christi in suo corpore suscepit, etiam si ex illis copiosus sanguis proflueret. Quomodo *S. Catharina Senensis* cum ingenti gaudio similem gratiam à Christo complexa est, licet tantos dolores inde sentiret, ut se morituram putaret. Certissimum autem est, & fide credendum, illos dolores ac molestias magno Dei favore & munere tibi concessos esse, si illos ad honorem aut amorem Dei patienter sustineas. Dic igitur ex animo cum Sanctis illis Deo charissimis.

„O Deus! ô Saluator dilectissime! ad amorem &
„honorem divinae Majestatis tuae suscipio de manu tua
„hos cruciatos ac molestias, eosque complector tan-
„quam stigmata vulnerum tuorum, & vestigia tormen-
„torum, quae in sacratissimo corpore sustinisti. Et
„utinam eodem amoris sensu ea in corpore meo susti-
„nerem, quo *S. Paulus* Apostolus, *S. Franciscus* Con-
„fessor Seraphicus, *S. Catharina Senensis*, alique tibi
„dilectissimi.

„Utinam haberem illum pro te patienda ardorem,
„quem habuit *S. Laurentius* dum super ardentem pru-
„nas in craticula versaretur. Quem habuit *S. Stepha-
„nus*, dum inter lapidum imbres toto corpore contun-
„deretur. Quem habuit *S. Sebastianus* dum sagittis un-
„dique configeretur. Quem habuerunt reliqui Marty-
„res & amici tui, quorum maximum gaudium erat
„pro te fecari, uri, laniari. Quod mihi deest tu supplere digneris, Saluator mi, cum quo vivere volo & mori. Amen.

§. IV.

De exercitio Fidei, Spei, & Fiduciae in Deum.

UT aeger disponatur ad actus efficaces Amoris & Contritionis, plurimum juvat, illum primò excitare ad vivam Fidem & fiduciam erga Deum, ac meritâ Christi, aliaque fidei mysteria, quantum personae dispositio patietur; nam ut ait Apostolus ad *Hebr. 11. Sine Fide impossibile est placere Deo.*

Quòd si esset aeger, qui in Fide vacillaret, & confirmari indigeret, proponi possint illi breviter quaedam ex argumentis, quae pro Ecclesia Romana supra in controvertis exposuimus.

Itaque induendus est aeger, ut devotè & attentè recitet Symbolum Apostolorum: vel ipse Sacerdos illi praecat singulas Symboli partes pronunciando. Quòd si infirmior sit quam ut hoc commodum aut consultum videatur: procedat Sacerdos per paucas interrogationes hoc modo.

„Nonne credis in Deum & Salvatorem nostrum *Jesu-
„sum* Christum &c. Credo. Nonne cupis vivere & mori in fide, quam sancta Romana Ecclesia credendum proponit? Cupio. Abrenuncias omni diabolica suggestioni, quae possit tibi in contrarium occurrere nunc & in hora mortis? Abrenuntio in perpetuum: & utinam possem fidem hanc sanguine meo consignare.

„Nonne spem tuam & firmam fiduciam salutis aeternae

Arsde
Kin

Theo-
logia

D. 11/
2. 8

„ aeternae hanc repositam in Dei misericordia & meritis
„ Salvatoris nostri Jesu Christi? Respondet æger. In
„ te Domine speravi non confundar in aeternum.

„ Die ergo cum Jobo c. 19. Scio quia Redemptor
„ meus vivit, & in novissimo die de terra resurrecturus
„ sum, & in carne mea videbo Deum Salvatorem me-
„ um: quem visurus sum, & oculi mei conspiciuntur sunt &
„ non alius. Reposita est hæc spes mea in sinu meo.

Debes igitur scire nulla esse peccata tam multa aut ma-
gna quæ remitti non possint per infinita Christi merita,
quæ per Sacramenta, aut sinceram cordis Contritio-
nem nobis applicantur. Exemplum habes in *S. Mag-
dalena*, quæ quamvis esset magna in civitate peccatrix,
postquam serio ad Christum conversa est, & de pecca-
tis doluit, dixit ei Dominus: *Remittuntur ei peccata
multa, quia dilexit multum.* Et Latro, qui tantum
in Cruce ultimâ vitæ horâ cum fiducia dixit, Domine
memento mei cum veneris in regnum tuum: statim à
Christo audit: *Amen dico tibi, hodie mecum eris in
Paradiso.*

Respice Christum in Cruce expansis brachiis para-
tum te ad suum complexum & gratiam admittere, mo-
dò tu velis totâ cordis fiducia ad illum recurrere. Au-
di illum ultrò invitantem: *Venite ad me omnes qui la-
boratis & onerati estis, & ego reficiam vos.*

Cogita Deum, Patrem esse benignissimum, qui non
vult mortem peccatoris, sed magis ut convertatur &
vivat. Ipse te creavit, ipse te ad Ecclesiam vocavit,
ipse te per Filium suum unigenitum redemit. Accur-
re igitur ad ipsius sinum tanquam creatura ad Creato-
rem, servus ad Dominum, redemptus ad Redempto-
rem, filius ad parentem. Ipse est qui filium etiam *Pro-
digum* post multa flagitia ad se reducem cum gaudio re-
cepit. Tu tantum die corde contrito. *Pater peccavi
in celum & coram te, & jam non sum dignus vocari
filius tuus.* Et ipse cum lætitia paterna viscera expan-
dit dicens, Gaudere oportet & exultare, quia filius
„ meus hic mortuus erat & revixit, perierat & inventus
„ est. Testatur enim majus esse gaudium in celo su-
„ per uno peccatore penitentiam agente, quam supra
„ nonaginta novem justis, qui non indigent peni-
„ tentiâ.

Postquam Sacerdos hæc aut alia fiduciæ motiva cum
affectu exposuit, suggeret per intervalla aliquam ex se-
quentibus Sententiis identidem ab ægrò ore vel corde
repetendam.

Domine si habes undè me damnare potes, habes
etiam undè potes salvare: misericordia Domini super
omnia opera ejus.

Quomodò pater miseretur filiorum, ita misertus est
Dominus timentibus se.

Domine non timebo mala quoniam tu mecum es.
Pone me Domine juxta te & cujusvis manus pugnet
contra me.

Protektor noster aspice Deus, & respice in faciem
Christi tui.

Ad te Domine levavi animam meam, Deus meus in
te confido non erubescam.

Pater meus & mater mea dereliquerunt me, Domi-
nus autem assumpsit me.

Juxta est Dominus his, qui tribulato sunt corde, &
humiles spiritu salvabit.

Magna est super caelos misericordia tua, & usque ad
nubes veritas tua.

Quis unquam speravit in Domino & confusus est? In

te Domine speravi, non confundar in aeternum. *Hoc
postquam repetito æger, concludere potest Sacerdos hæc
Oratione.*

„ Deus cui proprium est misereri semper & parcere, su-
„ scipe deprecationem nostram, ut nos & omnes famu-
„ los tuos quos delictorum catena constringit, misera-
„ tio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Christum
„ Dominum nostrum, Amen.

§. IV.

De exercitio Amoris in Deum & perfectæ
Contritionis.

Actus hic maximi momenti est, & ad illum æger
aut moribundus omni conatu adjuvandus est: nam
si in susceptione Sacramentorum aliquid fortè obicis
quocumque modo intervenerit, hic actus est, & qui-
dem solus, qui peccatorem reddit salutis suæ absolute
securum. Proinde ad illum primò per idonea motiva
disponendus est, deinde ipse actus pro viribus elici-
endus.

Primò, Considera N. Dei bonitatem, Majestatem,
excellentiâ infinitam super omnes creaturas, quas ipse
solo nutu voluntatis suæ ex nihilo produxit, & infinitâ
benignitate assiduò regit & conservat. Infinitâ ejus
majestati ac bonitati debetur à te, & ab omnibus, amor
infinitus. O utinam possimus illum rependere! Sed
quia amoris infiniti incapaces sumus, tantum mandat
nobis, ut diligamus ipsum ut Deum & Dominum super
omnes creaturas ex toto corde, & ex tota anima, & ex
totis viribus nostris, sic ut pro nulla re hujus miseræ vitæ
velimus ipsum offendere, aut ab illo separari. Nonne
N. hoc tibi æquum & justum videtur? Quid enim ju-
stius quàm ut Deum, & Creatorem, & Dominum, qui
omnibus creaturis infinitè dignior est, super omnes crea-
turas diligamus? Die ergo tandem.

„ Diligo te, Deus meus, diligo te ex toto corde meo,
ex tota mente mea, & totis viribus meis super omnes
res hujus mundi; & utinam amplius & amplius diligerem.
„ Et utinam ab amore tuo nunquam peccando recessis-
„ sem: certè cum gratia tua nunquam amplius rece-
„ dam.

Considera secundò, Quare in hoc mundo creaturas
aliquas magno amore complectimur? Nempe, propter
aliquam pulchritudinem quam in illis videmus, vel dul-
cedinem quam in illis sentimus, vel benignitatem quam
in illis experimur. Illa ipsa pulchritudo, dulcedo, be-
nignitas, est in Deo infinites major & perfectior, à quo
omnis pulchritudo, & amabilitas creaturarum, sicut ten-
nis radius à Sole, & rivus exiguus ab Oceano, descen-
dit. Si igitur in creaturis tenues umbras & rivos divinæ
bonitatis adamamus, quanto magis ipsum omnis boni
fontem & originem diligere debemus.

„ O quam serò te cognovi pulchritudo æterna, quam
„ serò te amavi bonitas infinita! Nunc certè super omnia
„ te unum amo, & amare desidero in aeternum.

„ Deus meus & omnia! Quid mihi est in celo, & à
„ te quid volui super terram, Deus cordis mei & pars mea
„ Deus in aeternum.

Considera tertio, Beneficiorum à Deo acceptorum
magnitudinem ac multitudinem, ex mera ac gratuita
Dei benignitate. Creavit te ad imaginem & similitu-
dinem suam ex innumeris hominibus quos tuo loco
creare potuisset. Corpus tibi dedit præ multis aliis in-
tegrum & sanum, non claudum, aut cæcum, aut in-
forme &c. Animam tibi donavit immortalē, rationis
cupa-